KOMISSION ASETUS (EU) 2021/25,

annettu 13 päivänä tammikuuta 2021,

tiettyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien hyväksymisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti annetun asetuksen (EY) N:o 1126/2008 muuttamisesta kansainvälisten tilinpäätösstandardien IAS 39, IFRS 4, IFRS 7, IFRS 9 ja IFRS 16 osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta 19 päivänä heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 ([1]) ja erityisesti sen 3 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Tietyt kansainväliset tilinpäätösstandardit ja tulkinnat, jotka olivat voimassa 15 päivänä lokakuuta 2008, hyväksyttiin komission asetuksella (EY) N:o 1126/2008 ([2]).

(2) Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä julkaisi 22 päivänä heinäkuuta 2014 tärkeimpien korkokantojen vertailuarvojen uudistusta koskevan raportin ”Reforming Major Interest Rate Benchmarks”. Raportissa esitettiin suosituksia olemassa olevien pankkien välisiin markkinoihin perustuvien vertailuarvojen ja muiden mahdollisten viitekorkojen vahvistamiseksi ja vaihtoehtoisten lähes riskittömien viitekorkojen kehittämiseksi.

(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/1011 ([3]) säädetään yhteisestä kehyksestä, jolla varmistetaan rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina käytettävien tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamiseen käytettävien indeksien tarkkuus ja koskemattomuus unionissa.

(4) Komission asetuksessa (EU) 2020/34 ([4]) säädetään tilapäisistä ja rajoitetuista poikkeuksista kansainvälisen tilinpäätösstandardin (IAS 39) ”Rahoitusinstrumentit: kirjaaminen ja arvostaminen” sekä kansainvälisen tilinpäätösstandardin (IFRS) 9 ”Rahoitusinstrumentit” suojauslaskennan vaatimuksiin, jotta voitaisiin ottaa huomioon korkokantojen vertailuarvojen uudistuksen vaikutukset taloudelliseen raportointiin aikana ennen korkokantojen voimassa olevan vertailuarvon korvaamista.

(5) Kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja antava elin International Accounting Standards Board (IASB) julkaisi 27 päivänä elokuuta 2020 asiakirjan ”Viitekorkouudistus – vaihe 2, Muutokset IFRS 9:ään, IAS 39:ään, IFRS 7:ään, IFRS 4:een ja IFRS 16:een”, jotta voitaisiin ottaa huomioon seuraukset taloudelliseen raportointiin, joita aiheutuu voimassa olevien korkokantojen vertailuarvojen tosiasiallisesta korvaamisesta vaihtoehtoisilla viitekoroilla.

(6) Kyseiset muutokset koskevat erityistä kirjanpitokäsittelyä, jolla viitekoron korvaamisesta johtuvat rahoitusinstrumenttien tai vuokrasopimusten arvon muutokset jaetaan pidemmälle aikavälille; näin vältetään äkillinen vaikutus voittoon tai tappioon ja suojaussuhteiden tarpeeton lopettaminen viitekoron korvaamisen seurauksena.

([1]) EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1.

([2]) Komission asetus (EY) N:o 1126/2008, annettu 3 päivänä marraskuuta 2008, tiettyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien hyväksymisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti (EUVL L 320, 29.11.2008, s. 1).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1011, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa käytettävistä indekseistä ja direktiivien 2008/48/EY ja 2014/17/EU sekä asetuksen (EU) N:o 596/2014 muuttamisesta (EUVL L 171, 29.6.2016, s. 1).

([4]) Komission asetus (EU) 2020/34, annettu 15 päivänä tammikuuta 2020, tiettyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien hyväksymisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti annetun asetuksen (EY) N:o 1126/2008 muuttamisesta kansainvälisten tilinpäätösstandardien IAS 39, IFRS 7 ja IFRS 9 osalta (EUVL L 12, 16.1.2020, s. 5).

(7) Kuultuaan Euroopan tilinpäätösraportoinnin neuvoa-antavaa ryhmää (European Financial Reporting Advisory Group, EFRAG) komissio katsoo, että muutokset IAS 39:een ”Rahoitusinstrumentit: Kirjaaminen ja arvostaminen”, IFRS 4 ”Vakuutussopimukset”, IFRS 7 ”Rahoitusinstrumentit: tilinpäätöksessä esitettävät tiedot”, IFRS 9 ”Rahoitusinstrumentit” ja IFRS 16 ”Vuokrasopimukset” täyttävät asetuksen (EY) N:o 1606/2002 3 artiklan 2 kohdassa säädetyt hyväksymisperusteet.

(8) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1126/2008 olisi muutettava.

(9) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tilinpäätöskysymysten sääntelykomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1126/2008 liite seuraavasti:

a) muutetaan kansainvälinen tilinpäätösstandardi (IAS) 39 ”Rahoitusinstrumentit: kirjaaminen ja arvostaminen” tämän asetuksen liitteen mukaisesti;

b) muutetaan kansainvälinen tilinpäätösstandardi (IFRS) 4 ”Vakuutussopimukset” tämän asetuksen liitteessä esitetyllä tavalla;

c) muutetaan IFRS 7 ”Rahoitusinstrumentit: tilinpäätöksessä esitettävät tiedot” tämän asetuksen liitteen mukaisesti;

d) muutetaan IFRS 9 ”Rahoitusinstrumentit” tämän asetuksen liitteen mukaisesti;

e) muutetaan IFRS 16 ”Vuokrasopimukset” tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Yritysten on sovellettava 1 artiklassa tarkoitettuja muutoksia viimeistään sen ensimmäisen tilikauden alusta, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2021 tai sen jälkeen.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä tammikuuta 2021.

Komission puolesta
Ursula VON DER LEYEN
Puheenjohtaja

LIITE

Viitekorkouudistus – vaihe 2

Muutokset IFRS 9:ään, IAS 39:ään, IFRS 7:ään, IFRS 4:ään ja IFRS 16:een

Muutokset IFRS 9:ään *Rahoitusinstrumentit*

Lisätään kappaleet 5.4.5–5.4.9, kappaleet 6.8.13, 6.9.1–6.9.13, kappaleet 7.1.9 ja 7.2.43–7.2.46. Lisätään otsikko ennen kappaletta 6.9.1 ja alaotsikot ennen kappaleita 5.4.5, 6.9.7, 6.9.9, 6.9.11 ja 7.2.43.

5.4 ARVOSTAMINEN JAKSOTETTUUN HANKINTAMENOON

...

Muutokset sopimukseen perustuvien rahavirtojen määrittämisperusteessa viitekorkouudistuksen seurauksena

5.4.5 Yhteisön on sovellettava rahoitusvaroihin kuuluvaan erään tai rahoitusvelkaan kappaleita 5.4.6–5.4.9 siinä ja vain siinä tapauksessa, että kyseisen rahoitusvaroihin kuuluvan erän tai rahoitusvelan sopimukseen perustuvien rahavirtojen määrittämisperuste muuttuu viitekorkouudistuksen seurauksena. Tässä termi ”viitekorkouudistus” viittaa koko markkinaa koskevaan viitekorkojen uudistukseen kappaleessa 6.8.2 kuvatulla tavalla.

5.4.6 Rahoitusvaroihin kuuluvan erän tai rahoitusvelan sopimukseen perustuvien rahavirtojen määrittämisperuste voi muuttua:

a) siten, että muutetaan rahoitusinstrumentin alkuperäisen kirjaamisen yhteydessä määrättyjä sopimusehtoja (esimerkiksi muutetaan sopimusehtoja korvaamalla niissä mainittu viitekorko vaihtoehtoisella viitekorolla);

b) tavalla, jota ei sopimusehdoissa oteta huomioon – tai jota ei harkittu niitä laadittaessa – rahoitusinstrumentin alkuperäisen kirjaamisen yhteydessä, ilman että sopimusehtoja muutetaan (esimerkiksi muutetaan viitekoron laskentamenetelmää ilman että muutetaan sopimusehtoja); ja/tai

c) olemassa olevan sopimusehdon aktivoitumisen takia (esimerkiksi olemassa oleva fallback-ehto toteutuu).

5.4.7 Yhteisön on käytännön apukeinona sovellettava kappaletta B5.4.5 käsitellessään kirjanpidossa rahoitusvaroihin kuuluvan erän tai rahoitusvelan sopimukseen perustuvien rahavirtojen määrittämisperusteen muutosta, joka on viitekorkouudistuksen vaatima. Tämä käytännön apukeino koskee vain sellaisia muutoksia ja vain siltä osin kuin muutos on viitekorkouudistuksen vaatima (ks. myös kappale 5.4.9). Tässä tarkoituksessa sopimukseen perustuvien rahavirtojen määrittämisperusteen muutos on viitekorkouudistuksen vaatima siinä ja vain siinä tapauksessa, että kumpikin näistä ehdoista täyttyy:

a) muutos on välttämätön viitekorkouudistuksen suorana seurauksena; ja

b) sopimukseen perustuvien rahavirtojen uusi määrittämisperuste vastaa taloudellisesti aikaisempaa perustetta (ts. muutosta välittömästi edeltävää perustetta).

5.4.8 Esimerkkejä muutoksista, joista aiheutuu rahavirtojen uusi määrittämisperuste, joka vastaa taloudellisesti aikaisempaa perustetta (ts. muutosta välittömästi edeltävää perustetta), ovat:

a) rahoitusvaroihin kuuluvan erän tai rahoitusvelan sopimukseen perustuvien rahavirtojen määrittämiseen käytettävän nykyisen viitekoron korvaaminen vaihtoehtoisella viitekorolla – tai tällaisen viitekorkoa koskevan uudistuksen toimeenpano muuttamalla viitekoron laskentamenetelmää – ja lisäämällä kiinteä marginaali, joka tarvitaan nykyisen viitekoron ja kyseisen vaihtoehtoisen viitekoron välisen korkoperuste-eron kompensoimiseksi;

b) viitekorkoa koskevan uudistuksen toimeenpanemiseksi tehtävät muutokset, jotka koskevat uudelleenmäärittämisjaksoa, uudelleenmäärittämispäiviä tai kuponkikoron maksupäivien välisten päivien lukumäärää; ja

c) fallback-ehdon lisääminen rahoitusvaroihin kuuluvan erän tai rahoitusvelan sopimusehtoihin edellä kohdissa (a) ja (b) kuvattujen muutosten toimeenpanon mahdollistamiseksi.

5.4.9 Jos rahoitusvaroihin kuuluvaan erään tai rahoitusvelkaan tehdään sopimukseen perustuvien rahavirtojen määrittämisperusteeseen tehtävien viitekorkouudistuksen vaatimien muutosten lisäksi muita muutoksia, yhteisön on ensin sovellettava kappaleen 5.4.7 mukaista käytännön apukeinoa viitekorkouudistuksen vaatimiin muutoksiin. Yhteisön on sen jälkeen sovellettava tämän standardin asiaankuuluvia vaatimuksia lisämuutoksiin, joita käytännön apukeino ei koske. Jos lisämuutos ei johda rahoitusvaroihin kuuluvan erän tai rahoitusvelan kirjaamiseen pois taseesta, yhteisön on sovellettava kyseisen lisämuutoksen kirjanpitokäsittelyyn kappaletta 5.4.3 tai kappaletta B5.4.6, sen mukaan kuin ne ovat sovellettavissa. Jos lisämuutos johtaa rahoitusvaroihin kuuluvan erän tai rahoitusvelan kirjaamiseen pois taseesta, yhteisön on sovellettava taseesta pois kirjaamista koskevia vaatimuksia.

...

6.8 TILAPÄISET POIKKEUKSET TIETTYJEN SUOJAUSLASKENTAA KOSKEVIEN VAATIMUSTEN SOVELTAMISESTA

Soveltamisen lopettaminen

...

6.8.13 Yhteisön on lopetettava kappaleiden 6.8.7 ja 6.8.8 soveltaminen ei-takautuvasti aikaisempana seuraavista ajankohdista:

a) kun muuhun kuin sopimuksessa määrättyyn riskikomponenttiin on tehty viitekorkouudistuksen vaatimat muutokset kappaleen 6.9.1 mukaisesti; tai

b) kun suojaussuhde, johon muu kuin sopimuksessa määrätty riskikomponentti on määritetty, lopetetaan.

6.9 VIITEKORKOUUDISTUKSESTA JOHTUVAT TILAPÄISET LISÄPOIKKEUKSET

6.9.1 Sitä mukaa kuin ja silloin kun kappaleisiin 6.8.4–6.8.8 sisältyvät vaatimukset lakkaavat koskemasta suojaussuhdetta (ks. kappaleet 6.8.9–6.8.13), yhteisön on muutettava kyseisen suojaussuhteen aiemmin dokumentoitua asianmukaisesti laadittua määritystä, jotta se kuvastaa viitekorkouudistuksen vaatimia muutoksia, ts. muutokset ovat kappaleissa 5.4.6–5.4.8 esitettyjen vaatimusten mukaisia. Tässä yhteydessä suojauksen määritystä on muutettava vain yhden tai useamman näistä muutoksista tekemistä varten:

a) vaihtoehtoisen viitekoron (sopimuksessa määrätyn tai muun kuin sopimuksessa määrätyn) määrittäminen suojattavaksi riskiksi;

b) suojauskohteen kuvauksen muuttaminen, mukaan lukien suojattavien rahavirtojen tai suojattavan käyvän arvon suojattavaksi määritetyn osuuden kuvauksen muuttaminen; tai

c) suojausinstrumentin kuvauksen muuttaminen.

6.9.2 Yhteisön on sovellettava kappaleen 6.9.1(c) vaatimusta, jos nämä kolme ehtoa täyttyvät:

a) yhteisö tekee viitekorkouudistuksen vaatiman muutoksen käyttämällä jotakin muuta lähestymistapaa kuin suojausinstrumentin sopimukseen perustuvien rahavirtojen määrittämisperusteen muuttaminen (jota kuvataan kappaleessa 5.4.6);

b) alkuperäistä suojausinstrumenttia ei kirjata pois taseesta; ja

c) valittu lähestymistapa vastaa taloudellisesti alkuperäisen suojausinstrumentin sopimukseen perustuvien rahavirtojen määrittämisperusteen muuttamista (jota kuvataan kappaleissa 5.4.7 ja 5.4.8).

6.9.3 Kappaleissa 6.8.4–6.8.8 esitettyjen vaatimusten soveltaminen voi lakata eri ajankohtana. Sen vuoksi yhteisö saattaa kappaletta 6.9.1 soveltaessaan joutua muuttamaan suojaussuhteidensa asianmukaisesti laadittua määritystä eri ajankohtina, tai se voi joutua muuttamaan suojaussuhteen asianmukaisesti laadittua määritystä useamman kerran. Silloin ja vain silloin, kun suojauksen määritykseen tehdään tällainen muutos, yhteisön on sovellettava kappaleita 6.9.7–6.9.12 sen mukaan kuin ne ovat sovellettavissa. Yhteisön on myös sovellettava suojauskohteen tai suojausinstrumentin käyvän arvon muutosten kirjanpitokäsittelyyn kappaletta 6.5.8 (kun on kyse käyvän arvon suojauksesta) tai kappaletta 6.5.11 (kun on kyse rahavirran suojauksesta).

6.9.4 Yhteisön on muutettava suojaussuhdetta kappaleessa 6.9.1 vaadittavalla tavalla sen raportointikauden loppuun mennessä, jonka aikana tehdään viitekorkouudistuksen vaatima muutos suojattavaan riskiin, suojauskohteeseen tai suojausinstrumenttiin. Epäilysten välttämiseksi todettakoon, että tällainen suojaussuhteen asianmukaisesti laadittuun määritykseen tehtävä muutos ei tarkoita suojaussuhteen lopettamista eikä uuden suojaussuhteen määrittämistä.

6.9.5 Jos suojaussuhteeseen määritettyyn rahoitusvaroihin kuuluvaan erään tai rahoitusvelkaan tehdään viitekorkouudistuksen vaatimien muutosten (joita kuvataan kappaleissa 5.4.6–5.4.8) lisäksi muita muutoksia tai jos suojaussuhteen määrittämiseen tehdään viitekorkouudistuksen vaatimien muutosten (joita vaaditaan kappaleessa 6.9.1) lisäksi muita muutoksia, yhteisön on ensin sovellettava tämän standardin soveltuvia vaatimuksia sen ratkaisemiseen, johtavatko kyseiset lisämuutokset suojauslaskennan lopettamiseen. Jos lisämuutokset eivät johda suojauslaskennan lopettamiseen, yhteisön on muutettava suojaussuhteen asianmukaisesti laadittua määritystä kappaleessa 6.9.1 esitetyllä tavalla.

6.9.6 Kappaleissa 6.9.7–6.9.13 esitettävät poikkeukset koskevat pelkästään kyseisissä kappaleissa mainittuja vaatimuksia. Yhteisön on sovellettava tämän standardin kaikkia muita suojauslaskentaa koskevia vaatimuksia, mukaan lukien kappaleeseen 6.4.1 sisältyvät kelpoisuuskriteerit, suojaussuhteisiin, joihin viitekorkouudistuksella on ollut suora vaikutus.

Ehdot täyttävien suojaussuhteiden kirjanpitokäsittely

Rahavirran suojaukset

6.9.7 Kun sovelletaan kappaletta 6.5.11, hetkellä, jona yhteisö muuttaa suojauskohteen kuvausta kappaleessa 6.9.1(b) vaadittavalla tavalla, rahavirran suojausrahastoon kertyneen määrän on oletettava perustuvan vaihtoehtoiseen viitekorkoon, jolla suojatut vastaiset rahavirrat määritetään.

6.9.8 Kun on kyse lopetetusta suojaussuhteesta ja viitekorko, johon suojatut vastaiset rahavirrat olivat perustuneet, muuttuu viitekorkouudistuksen vaatimalla tavalla, niin sovellettaessa kappaletta 6.5.12 sen ratkaisemiseen, odotetaanko vastaisten rahavirtojen toteutuvan, kyseisestä suojaussuhteesta rahavirran suojausrahastoon kertyneen määrän on oletettava perustuvan vaihtoehtoiseen viitekorkoon, johon suojatut vastaiset rahavirrat tulevat perustumaan.

Eristä koostuvat ryhmät

6.9.9 Kun yhteisö soveltaa kappaletta 6.9.1 eristä koostuviin ryhmiin, jotka on määritetty suojauskohteiksi käyvän arvon tai rahavirran suojauksessa, yhteisön on jaoteltava suojauskohteet alaryhmiin suojattavan viitekoron perusteella ja määritettävä viitekorko suojattavaksi riskiksi kullekin alaryhmälle. Esimerkiksi suojaussuhteessa, jossa eristä koostuva ryhmä suojataan viitekorkouudistuksen kohteena olevien viitekorkojen muutoksilta, joidenkin ryhmään kuuluvien erien suojattavat rahavirrat tai käypä arvo voisivat muuttua siten, että ne viittaavat vaihtoehtoiseen viitekorkoon, ennen kuin muut ryhmään kuuluvat erät muuttuvat. Tässä esimerkissä yhteisö määrittäisi kappaletta 6.9.1 soveltaessaan vaihtoehtoisen viitekoron suojattavaksi riskiksi kyseiselle relevantille suojauskohteiden alaryhmälle. Yhteisö määrittäisi edelleen nykyisen viitekoron suojattavaksi riskiksi toiselle suojauskohteiden alaryhmälle, kunnes kyseisten erien suojattavat rahavirrat tai käypä arvo muuttuvat siten, että ne viittaavat vaihtoehtoiseen viitekorkoon, tai erien voimassaolo lakkaa ja ne korvataan vaihtoehtoiseen viitekorkoon viittaavilla suojauskohteilla.

6.9.10 Yhteisön on arvioitava erikseen, täyttääkö kukin alaryhmä kappaleessa 6.6.1 esitetyt vaatimukset ollakseen hyväksyttävä suojauskohde. Jos jokin alaryhmä ei täytä kappaleessa 6.6.1 esitettyjä vaatimuksia, yhteisön on lopetettava suojauslaskenta ei-takautuvasti koko suojaussuhteen osalta. Yhteisön on myös sovellettava kappaleisiin 6.5.8 ja 6.5.11 sisältyviä vaatimuksia ja käsiteltävä kirjanpidossa koko suojaussuhteeseen liittyvä tehottomuus.

Riskikomponenttien määrittäminen

6.9.11 Vaihtoehtoisen viitekoron, joka määritetään muuksi kuin sopimuksessa määrätyksi riskikomponentiksi ja joka ei ole erikseen yksilöitävissä (ks. kappaleet 6.3.7(a) ja B6.3.8) päivänä, jona se määritetään, on oletettava täyttäneen kyseisen vaatimuksen kyseisenä päivänä siinä ja vain siinä tapauksessa, että yhteisö kohtuudella odottaa vaihtoehtoisen viitekoron olevan erikseen yksilöitävissä seuraavien 24 kuukauden aikana. Kyseinen 24 kuukauden ajanjakso koskee kutakin vaihtoehtoista viitekorkoa erikseen ja alkaa päivästä, jona yhteisö ensimmäisen kerran määrittää kyseisen vaihtoehtoisen viitekoron muuksi kuin sopimuksessa määrätyksi riskikomponentiksi (ts. 24 kuukauden ajanjaksoa sovelletaan korkokohtaisesti).

6.9.12 Jos yhteisö myöhemmin kohtuudella odottaa, ettei vaihtoehtoinen viitekorko ole erikseen yksilöitävissä 24 kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona yhteisö ensimmäisen kerran määritti sen muuksi kuin sopimuksessa määrätyksi riskikomponentiksi, yhteisön on lakattava soveltamasta kappaleen 6.9.11 mukaista vaatimusta kyseiseen vaihtoehtoiseen viitekorkoon ja lopetettava suojauslaskenta ei-takautuvasti kyseisen uudelleenarvioinnin tekemisajankohdasta alkaen kaikkien niiden suojaussuhteiden osalta, joissa vaihtoehtoinen viitekorko oli määritetty muuksi kuin sopimuksessa määrätyksi riskikomponentiksi.

6.9.13 Kappaleessa 6.9.1 mainittujen suojaussuhteiden lisäksi yhteisön on sovellettava kappaleiden 6.9.11 ja 6.9.12 mukaisia vaatimuksia uusiin suojaussuhteisiin, joissa vaihtoehtoinen viitekorko määritetään muuksi kuin sopimuksessa määrätyksi riskikomponentiksi (ks. kappaleet 6.3.7(a) ja B6.3.8), kun kyseinen riskikomponentti ei viitekorkouudistuksesta johtuen ole erikseen yksilöitävissä päivänä, jona se määritetään.

7.1 VOIMAANTULO

...

7.1.9 Elokuussa 2020 julkaistulla asiakirjalla *Viitekorkouudistus – vaihe 2*, joka muutti standardeja IFRS 9, IAS 39, IFRS 7, IFRS 4 ja IFRS 16, lisättiin kappaleet 5.4.5–5.4.9, 6.8.13, luku 6.9 ja kappaleet 7.2.43–7.2.46. Yhteisön on sovellettava näitä muutoksia 1.1.2021 tai sen jälkeen alkavilla tilikausilla. Aikaisempi soveltaminen on sallittua. Jos yhteisö soveltaa näitä muutoksia aikaisemmalla kaudella, tästä on annettava tieto.

7.2 SIIRTYMÄSÄÄNNÖT

...

Siirtymäsäännöt asiakirjalle *Viitekorkouudistus – vaihe 2*

7.2.43 Yhteisön on sovellettava asiakirjaa *Viitekorkouudistus – vaihe 2* takautuvasti IAS 8:n mukaisesti, lukuun ottamatta kappaleissa 7.2.44–7.2.46 mainittuja tapauksia.

7.2.44 Yhteisön on määritettävä uusi suojaussuhde (esimerkiksi kappaleessa 6.9.13 kuvatulla tavalla) pelkästään ei-takautuvasti (ts. sanoen yhteisö ei saa määrittää uutta suojauslaskentasuhdetta aiemmille kausille). Yhteisön on kuitenkin palautettava lopetettu suojaussuhde siinä ja vain siinä tapauksessa, että nämä ehdot täyttyvät:

a) yhteisö oli lopettanut kyseisen suojaussuhteen pelkästään viitekorkouudistuksen vaatimista muutoksista johtuen, eikä yhteisön olisi tarvinnut lopettaa kyseistä suojaussuhdetta, jos näitä muutoksia olisi sovellettu kyseisenä ajankohtana; ja

b) kyseinen lopetettu suojaussuhde täyttää suojauslaskennan soveltamisen edellytykset (kun nämä muutokset otetaan huomioon) sen raportointikauden alussa, jolla yhteisö soveltaa näitä muutoksia ensimmäisen kerran (näiden muutosten soveltamisen aloittamisajankohta).

7.2.45 Jos yhteisö kappaletta 7.2.44 soveltaessaan palauttaa lopetetun suojaussuhteen, sen on luettava kappaleissa 6.9.11 ja 6.9.12 olevat viittaukset päivään, jona vaihtoehtoinen viitekorko ensimmäisen kerran määritetään muuksi kuin sopimuksessa määrätyksi riskikomponentiksi, viittauksina näiden muutosten soveltamisen aloittamisajankohtaan (ts. 24 kuukauden ajanjakso kyseisen vaihtoehtoisen viitekoron määrittämisestä muuksi kuin sopimuksessa määrätyksi riskikomponentiksi alkaa näiden muutosten soveltamisen aloittamisajankohdasta).

7.2.46 Yhteisön ei tarvitse oikaista aiempia kausia kuvastamaan näiden muutosten soveltamista. Yhteisö saa oikaista aiemmat kaudet siinä ja vain siinä tapauksessa, että se on mahdollista käyttämättä jälkiviisautta. Jos yhteisö ei oikaise aiempia kausia, sen on kirjattava aiemman kirjanpitoarvon ja sen tilikauden alun kirjanpitoarvon, johon näiden muutosten soveltamisen aloittamisajankohta sisältyy, välinen erotus kertyneiden voittovarojen alkusaldoon (tai muuhun oman pääoman erään sen mukaan kuin on asianmukaista) sillä tilikaudella, johon näiden muutosten soveltamisen aloittamisajankohta sisältyy.

Muutokset IAS 39:een *Rahoitusinstrumentit: kirjaaminen ja arvostaminen*

Muutetaan kappaletta 102M.

Lisätään kappaleet 102O–102Z3 ja 108H–108K. Lisätään otsikko ennen kappaletta 102P ja alaotsikot ennen kappaleita 102P, 102V, 102Y ja 102Z1.

Tilapäiset poikkeukset tiettyjen suojauslaskentaa koskevien vaatimusten soveltamisesta

...

Soveltamisen lopettaminen

102M Yhteisön on lopetettava kappaleen 102G soveltaminen suojaussuhteeseen ei-takautuvasti aikaisempana seuraavista ajankohdista:

a) kun ei enää ole viitekorkouudistuksesta aiheutuvaa epävarmuutta, joka koskee suojattua riskiä sekä suojauskohteen ja suojausinstrumentin viitekorkoon perustuvien rahavirtojen ajoittumista ja määrää; ja

b) kun suojaussuhde, johon poikkeusta sovelletaan, lopetetaan.

...

102O Yhteisön on lopetettava kappaleiden 102H ja 102I soveltaminen ei-takautuvasti aikaisempana seuraavista ajankohdista:

a) kun muuhun kuin sopimuksessa määrättyyn riskiosuuteen on tehty viitekorkouudistuksen vaatimat muutokset kappaleen 102P mukaisesti; tai

b) kun suojaussuhde, johon muu kuin sopimuksessa määrätty riskiosuus on määritetty, lopetetaan.

Viitekorkouudistuksesta johtuvat tilapäiset lisäpoikkeukset

Suojauslaskenta

102P Sitä mukaa kuin ja silloin kun kappaleisiin 102D–102I sisältyvät vaatimukset lakkaavat koskemasta suojaussuhdetta (ks. kappaleet 102J–102O), yhteisön on muutettava kyseisen suojaussuhteen aiemmin dokumentoitua asianmukaisesti laadittua määritystä, jotta se kuvastaa viitekorkouudistuksen vaatimia muutoksia, ts. muutokset ovat IFRS 9:n kappaleissa 5.4.6–5.4.8 esitettyjen vaatimusten mukaisia. Tässä yhteydessä suojauksen määritystä on muutettava vain yhden tai useamman näistä muutoksista tekemistä varten:

a) vaihtoehtoisen viitekoron (sopimuksessa määrätyn tai muun kuin sopimuksessa määrätyn) määrittäminen suojattavaksi riskiksi;

b) suojauskohteen kuvauksen muuttaminen, mukaan lukien suojattavien rahavirtojen tai suojattavan käyvän arvon määritetyn osuuden kuvauksen muuttaminen;

c) suojausinstrumentin kuvauksen muuttaminen; tai

d) yhteisön suojauksen tehokkuuden arvioimistapaa koskevan kuvauksen muuttaminen.

102Q Yhteisön on sovellettava kappaleen 102P(c) vaatimusta myös, jos nämä kolme ehtoa täyttyvät:

a) yhteisö tekee viitekorkouudistuksen vaatiman muutoksen käyttämällä jotakin muuta lähestymistapaa kuin suojausinstrumentin sopimukseen perustuvien rahavirtojen määrittämisperusteen muuttaminen (jota kuvataan IFRS 9:n kappaleessa 5.4.6);

b) alkuperäistä suojausinstrumenttia ei kirjata pois taseesta; ja

c) valittu lähestymistapa vastaa taloudellisesti alkuperäisen suojausinstrumentin sopimukseen perustuvien rahavirtojen määrittämisperusteen muuttamista (jota kuvataan IFRS 9:n kappaleissa 5.4.7 ja 5.4.8).

102R Kappaleissa 102D–102I esitettyjen vaatimusten soveltaminen voi lakata eri ajankohtina. Sen vuoksi yhteisö saattaa kappaletta 102P soveltaessaan joutua muuttamaan suojaussuhteidensa asianmukaisesti laadittua määritystä eri ajankohtina, tai se voi joutua muuttamaan suojaussuhteen asianmukaisesti laadittua määritystä useamman kerran. Silloin ja vain silloin, kun suojauksen määritykseen tehdään tällainen muutos, yhteisön on sovellettava kappaleita 102V–102Z2 sen mukaan kuin ne ovat sovellettavissa. Yhteisön on myös sovellettava suojauskohteen tai suojausinstrumentin käyvän arvon muutosten kirjanpitokäsittelyyn kappaletta 89 (kun on kyse käyvän arvon suojauksesta) tai kappaletta 96 (kun on kyse rahavirran suojauksesta).

102S Yhteisön on muutettava suojaussuhdetta kappaleessa 102P vaadittavalla tavalla sen raportointikauden loppuun mennessä, jonka aikana tehdään viitekorkouudistuksen vaatima muutos suojattavaan riskiin, suojauskohteeseen tai suojausinstrumenttiin. Epäilysten välttämiseksi todettakoon, että tällainen suojaussuhteen asianmukaisesti laadittuun määritykseen tehtävä muutos ei tarkoita suojaussuhteen lopettamista eikä uuden suojaussuhteen määrittämistä.

102T Jos suojaussuhteeseen määritettyyn rahoitusvaroihin kuuluvaan erään tai rahoitusvelkaan tehdään viitekorkouudistuksen vaatimien muutosten (joita kuvataan IFRS 9:n kappaleissa 5.4.6–5.4.8) lisäksi muita muutoksia tai jos suojaussuhteen määrittämiseen tehdään viitekorkouudistuksen vaatimien muutosten (joita vaaditaan kappaleessa 102P) lisäksi muita muutoksia, yhteisön on ensin sovellettava tämän standardin soveltuvia vaatimuksia sen ratkaisemiseen, johtavatko kyseiset lisämuutokset suojauslaskennan lopettamiseen. Jos lisämuutokset eivät johda suojauslaskennan lopettamiseen, yhteisön on muutettava suojaussuhteen asianmukaisesti laadittua määritystä kappaleessa 102P esitetyllä tavalla.

102U Kappaleissa 102V–102Z3 esitettävät poikkeukset koskevat pelkästään kyseisissä kappaleissa mainittuja vaatimuksia. Yhteisön on sovellettava tämän standardin kaikkia muita suojauslaskentaa koskevia vaatimuksia, mukaan lukien kappaleeseen 88 sisältyvät kelpoisuuskriteerit, suojaussuhteisiin, joihin viitekorkouudistuksella on ollut suora vaikutus.

Ehdot täyttävien suojaussuhteiden kirjanpitokäsittely

Takautuvan tehokkuuden arvioiminen

102V Suojaussuhteen takautuvan kumulatiivisen tehokkuuden arvioimiseksi kappaleen 88(e) mukaisesti ja vain tätä tarkoitusta varten yhteisö saa päättää asettaa suojauskohteen ja suojausinstrumentin käyvän arvon kertyneet muutokset nollan suuruisiksi lopettaessaan kappaleen 102G soveltamisen kappaleessa 102M vaadittavalla tavalla. Tämä valinta tehdään erikseen jokaiselle suojaussuhteelle (ts. yksittäisten suojaussuhteiden perusteella).

Rahavirran suojaukset

102W Kun sovelletaan kappaletta 97 yhteisön muuttaessa suojauskohteen kuvausta kappaleessa 102P(b) vaadittavalla tavalla, muihin laajan tuloksen eriin kertyneen voiton tai tappion on oletettava perustuvan vaihtoehtoiseen viitekorkoon, jolla suojatut vastaiset rahavirrat määritetään.

102X Kun on kyse lopetetusta suojaussuhteesta ja viitekorko, johon suojatut vastaiset rahavirrat olivat perustuneet, muuttuu viitekorkouudistuksen vaatimalla tavalla, niin sovellettaessa kappaletta 101(c) sen ratkaisemiseen, odotetaanko suojattujen vastaisten rahavirtojen toteutuvan, kyseisestä suojaussuhteesta muihin laajan tuloksen eriin kertyneen määrän on oletettava perustuvan vaihtoehtoiseen viitekorkoon, johon suojatut vastaiset rahavirrat tulevat perustumaan.

Eristä koostuvat ryhmät

102Y Kun yhteisö soveltaa kappaletta 102P eristä koostuviin ryhmiin, jotka on määritetty suojauskohteiksi käyvän arvon tai rahavirran suojauksessa, yhteisön on jaoteltava suojauskohteet alaryhmiin suojattavan viitekoron perusteella ja määritettävä viitekorko suojattavaksi riskiksi kullekin alaryhmälle. Esimerkiksi suojaussuhteessa, jossa eristä koostuva ryhmä suojataan viitekorkouudistuksen kohteena olevien viitekorkojen muutosten varalta, joidenkin ryhmään kuuluvien erien suojattavat rahavirrat tai suojattava käypä arvo voisivat muuttua siten, että ne viittaavat vaihtoehtoiseen viitekorkoon, ennen kuin muut ryhmään kuuluvat erät muuttuvat. Tässä esimerkissä yhteisö määrittäisi kappaletta 102P soveltaessaan vaihtoehtoisen viitekoron suojattavaksi riskiksi kyseiselle relevantille suojauskohteiden alaryhmälle. Yhteisö määrittäisi edelleen nykyisen viitekoron suojattavaksi riskiksi toiselle suojauskohteiden alaryhmälle, kunnes kyseisten erien suojattavat rahavirrat tai käypä arvo muuttuvat siten, että ne viittaavat vaihtoehtoiseen viitekorkoon, tai erien voimassaolo lakkaa ja ne korvataan vaihtoehtoiseen viitekorkoon viittaavilla suojauskohteilla.

102Z Yhteisön on arvioitava erikseen, täyttääkö kukin alaryhmä kappaleissa 78 ja 83 esitetyt vaatimukset ollakseen hyväksyttävä suojauskohde. Jos jokin alaryhmä ei täytä kappaleissa 78 ja 83 esitettyjä vaatimuksia, yhteisön on lopetettava suojauslaskenta ei-takautuvasti koko suojaussuhteen osalta. Yhteisön on myös sovellettava kappaleisiin 89 tai 96 sisältyviä vaatimuksia ja käsiteltävä koko suojaussuhteeseen liittyvä tehottomuus kirjanpidossa.

Rahoituserien määrittäminen suojauskohteiksi

102Z1 Vaihtoehtoisen viitekoron, joka määritetään muuksi kuin sopimuksessa määrätyksi riskiosuudeksi ja joka ei ole erikseen yksilöitävissä (ks. kappaleet 81 ja AG99F) päivänä, jona se määritetään, on oletettava täyttäneen kyseisen vaatimuksen kyseisenä päivänä siinä ja vain siinä tapauksessa, että yhteisö kohtuudella odottaa vaihtoehtoisen viitekoron olevan erikseen yksilöitävissä seuraavien 24 kuukauden aikana. Kyseinen 24 kuukauden ajanjakso koskee kutakin vaihtoehtoista viitekorkoa erikseen ja alkaa päivästä, jona yhteisö ensimmäisen kerran määrittää kyseisen vaihtoehtoisen viitekoron muuksi kuin sopimuksessa määrätyksi riskiosuudeksi (ts. 24 kuukauden ajanjaksoa sovelletaan korkokohtaisesti).

102Z2 Jos yhteisö myöhemmin kohtuudella odottaa, ettei vaihtoehtoinen viitekorko ole erikseen yksilöitävissä 24 kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona yhteisö ensimmäisen kerran määritti sen muuksi kuin sopimuksessa määrätyksi riskiosuudeksi, yhteisön on lakattava soveltamasta kappaleen 102Z1 mukaista vaatimusta kyseiseen vaihtoehtoiseen viitekorkoon ja lopetettava suojauslaskenta ei-takautuvasti kyseisen uudelleenarvioinnin tekemisajankohdasta alkaen kaikkien niiden suojaussuhteiden osalta, joissa vaihtoehtoinen viitekorko oli määritetty muuksi kuin sopimuksessa määrätyksi riskiosuudeksi.

102Z3 Kappaleessa102P mainittujen suojaussuhteiden lisäksi yhteisön on sovellettava kappaleiden 102Z1 ja 102Z2 mukaisia vaatimuksia uusiin suojaussuhteisiin, joissa vaihtoehtoinen viitekorko määritetään muuksi kuin sopimuksessa määrätyksi riskiosuudeksi (ks. kappaleet 81 ja AG99F), kun kyseinen riskiosuus ei viitekorkouudistuksesta johtuen ole erikseen yksilöitävissä päivänä, jona se määritetään.

VOIMAANTULO JA SIIRTYMÄSÄÄNNÖT

...

108H Elokuussa 2020 julkaistulla asiakirjalla *Viitekorkouudistus – vaihe 2*, joka muutti standardeja IFRS 9, IAS 39, IFRS 7, IFRS 4 ja IFRS 16, lisättiin kappaleet 102O–102Z3 ja108I–108K sekä muutettiin kappaletta 102M. Yhteisön on sovellettava näitä muutoksia 1.1.2021 tai sen jälkeen alkavilla tilikausilla. Aikaisempi soveltaminen on sallittua. Jos yhteisö soveltaa näitä muutoksia aikaisemmalla kaudella, tästä on annettava tieto. Yhteisön on sovellettava näitä muutoksia takautuvasti IAS 8:n mukaisesti lukuun ottamatta kappaleessa 108I–108K esitettyjä poikkeuksia.

108I Yhteisön on määritettävä uusi suojaussuhde (esimerkiksi kappaleessa 102Z3 kuvatulla tavalla) pelkästään ei-takautuvasti (ts. yhteisö ei saa määrittää uutta suojauslaskentasuhdetta aiemmille kausille). Yhteisön on kuitenkin palautettava lopetettu suojaussuhde siinä ja vain siinä tapauksessa, että nämä ehdot täyttyvät:

a) yhteisö oli lopettanut kyseisen suojaussuhteen pelkästään viitekorkouudistuksen vaatimista muutoksista johtuen, eikä yhteisön olisi tarvinnut lopettaa kyseistä suojaussuhdetta, jos näitä muutoksia olisi sovellettu kyseisenä ajankohtana; ja

b) kyseinen suojaussuhde täyttää suojauslaskennan soveltamisen edellytykset (kun nämä muutokset otetaan huomioon) sen raportointikauden alussa, jolla yhteisö soveltaa näitä muutoksia ensimmäisen kerran (näiden muutosten soveltamisen aloittamisajankohta).

108J Jos yhteisö kappaletta 108I soveltaessaan palauttaa lopetetun suojaussuhteen, sen on luettava kappaleissa 102Z1 ja 102Z2 olevat viittaukset päivään, jona vaihtoehtoinen viitekorko ensimmäisen kerran määritetään muuksi kuin sopimuksessa määrätyksi riskiosuudeksi, viittauksina näiden muutosten soveltamisen aloittamisajankohtaan (ts. 24 kuukauden ajanjakso kyseisen vaihtoehtoisen viitekoron määrittämisestä muuksi kuin sopimuksessa määrätyksi riskiosuudeksi alkaa näiden muutosten soveltamisen aloittamisajankohdasta).

108K Yhteisön ei tarvitse oikaista aiempia kausia kuvastamaan näiden muutosten soveltamista. Yhteisö saa oikaista aiemmat kaudet siinä ja vain siinä tapauksessa, että se on mahdollista käyttämättä jälkiviisautta. Jos yhteisö ei oikaise aiempia kausia, sen on kirjattava aiemman kirjanpitoarvon ja sen tilikauden alun kirjanpitoarvon, johon näiden muutosten soveltamisen aloittamisajankohta sisältyy, välinen erotus kertyneiden voittovarojen alkusaldoon (tai muuhun oman pääoman erään sen mukaan kuin on asianmukaista) sillä tilikaudella, johon näiden muutosten soveltamisen aloittamisajankohta sisältyy.

Muutokset IFRS 7:ään *Rahoitusinstrumentit: tilinpäätöksessä esitettävät tiedot*

Lisätään kappaleet 24I–24J ja 44GG–44HH ja lisätään alaotsikko ennen kappaletta 24I.

Muut tilinpäätöksessä esitettävät tiedot

...

Viitekorkouudistukseen liittyvät lisätiedot

24I Jotta tilinpäätöksen käyttäjät pystyisivät ymmärtämään viitekorkouudistuksen vaikutuksen yhteisön rahoitusinstrumentteihin ja riskienhallinnan strategiaan, yhteisön on esitettävä tilinpäätöksessään informaatiota:

a) niiden riskien luonteesta ja laajuudesta, joille yhteisö altistuu johtuen rahoitusinstrumenteista, joita viitekorkouudistus koskee, ja siitä, miten yhteisö hallitsee kyseisiä riskejä; ja

b) siitä, miten yhteisö etenee vaihtoehtoisiin viitekorkoihin siirtymisessä ja miten yhteisö hallitsee siirtymistä.

24J Kappaleessa 24I esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi yhteisön on esitettävä tilinpäätöksessään:

a) miten yhteisö hallinnoi siirtymistä vaihtoehtoisiin viitekorkoihin, sen eteneminen raportointipäivänä sekä rahoitusinstrumenteista johtuvat riskit, joille se altistuu siirtymisen vuoksi;

b) viitekorkouudistuksen kohteena olevien merkittävien viitekorkojen mukaan jaoteltuna määrällistä informaatiota rahoitusinstrumenteista, jotka eivät raportointikauden loppuun mennessä vielä ole siirtyneet vaihtoehtoiseen viitekorkoon, siten, että erikseen esitetään:

i) muut rahoitusvarat kuin johdannaisvarat;

ii) muut rahoitusvelat kuin johdannaisvelat; ja

iii) johdannaiset; ja

c) jos kappaleessa 24J(a) yksilöidyt riskit ovat johtaneet yhteisön riskienhallintastrategian muutoksiin (ks. kappale 22A), kuvaus näistä muutoksista.

...

VOIMAANTULO JA SIIRTYMÄSÄÄNNÖT

...

44GG Elokuussa 2020 julkaistulla asiakirjalla *Viitekorkouudistus – vaihe 2*, joka muutti standardeja IFRS 9, IAS 39, IFRS 7, IFRS 4 ja IFRS 16, lisättiin kappaleet 24I–24J ja 44HH. Yhteisön on sovellettava näitä muutoksia, kun se soveltaa IFRS 9:ään, IAS 39:ään, IFRS 4:ään tai IFRS 16:een tehtyjä muutoksia.

44HH Raportointikaudella, jolla yhteisö soveltaa ensimmäisen kerran asiakirjaa *Viitekorkouudistus – vaihe 2*, sen ei tarvitse esittää IAS 8:n kappaleessa 28(f) vaadittavia tietoja.

Muutokset IFRS 4:ään *Vakuutussopimukset*

Lisätään kappaleet 20R–20S ja kappaleet 50–51. Lisätään alaotsikko ennen kappaletta 20R.

KIRJAAMINEN JA ARVOSTAMINEN

...

Muutokset sopimukseen perustuvien rahavirtojen määrittämisperusteessa viitekorkouudistuksen seurauksena

20R Vakuutuksenantajan, joka soveltaa väliaikaista helpotusta IFRS 9:stä, on sovellettava rahoitusvaroihin kuuluvaan erään tai rahoitusvelkaan IFRS 9:n kappaleita 5.4.6–5.4.9 siinä ja vain siinä tapauksessa, että kyseisen rahoitusvaroihin kuuluvan erän tai rahoitusvelan sopimukseen perustuvien rahavirtojen määrittämisperuste muuttuu viitekorkouudistuksen seurauksena. Tässä termi ”viitekorkouudistus” viittaa koko markkinaa koskevaan viitekorkojen uudistukseen IAS 39:n kappaleessa 102B kuvatulla tavalla.

20S IFRS 9:n muutosten kappaleita 5.4.6–5.4.9 sovellettaessa viittaukset IFRS 9:n kappaleeseen B5.4.5 on luettava viittauksina IAS 39:n kappaleeseen AG7. Viittaukset IFRS 9:n kappaleisiin 5.4.3 ja B5.4.6 on luettava viittauksina IAS 39:n kappaleeseen AG8.

...

VOIMAANTULO JA SIIRTYMÄSÄÄNNÖT

...

50 Elokuussa 2020 julkaistulla asiakirjalla *Viitekorkouudistus – vaihe 2*, joka muutti standardeja IFRS 9, IAS 39, IFRS 7, IFRS 4 ja IFRS 16, lisättiin kappaleet 20R–20S ja kappale 51. Yhteisön on sovellettava näitä muutoksia 1.1.2021 tai sen jälkeen alkavilla tilikausilla. Aikaisempi soveltaminen on sallittua. Jos yhteisö soveltaa näitä muutoksia aikaisemmalla kaudella, tästä on annettava tieto. Yhteisön on sovellettava näitä muutoksia takautuvasti IAS 8:n mukaisesti lukuun ottamatta kappaleessa 51 esitettyjä poikkeuksia.

51 Yhteisön ei tarvitse oikaista aiempia kausia kuvastamaan näiden muutosten soveltamista. Yhteisö saa oikaista aiemmat kaudet siinä ja vain siinä tapauksessa, että se on mahdollista käyttämättä jälkiviisautta. Jos yhteisö ei oikaise aiempia kausia, sen on kirjattava aiemman kirjanpitoarvon ja sen tilikauden alun kirjanpitoarvon, johon näiden muutosten soveltamisen aloittamisajankohta sisältyy, välinen erotus kertyneiden voittovarojen alkusaldoon (tai muuhun oman pääoman erään sen mukaan kuin on asianmukaista) sillä tilikaudella, johon näiden muutosten soveltamisen aloittamisajankohta sisältyy.

Muutokset IFRS 16:een *Vuokrasopimukset*

Lisätään kappaleet 104–106 sekä kappaleet C1B ja C20C–C20D. Lisätään otsikko ennen kappaletta 104 ja alaotsikko ennen kappaletta C20C.

VIITEKORKOUUDISTUKSESTA JOHTUVA TILAPÄINEN POIKKEUS

104 Vuokralle ottajan on sovellettava kappaleita 105 ja 106 kaikkiin vuokrasopimuksen muutoksiin, jotka muuttavat vastaisten vuokrien määrittämisperustetta viitekorkouudistuksen seurauksena (ks. IFRS 9:n kappaleet 5.4.6 ja 5.4.8). Näitä kappaleita sovelletaan vain tällaisiin vuokrasopimuksen muutoksiin. Tässä termi ”viitekorkouudistus” viittaa koko markkinaa koskevaan viitekorkojen uudistukseen IFRS 9:n kappaleessa 6.8.2 kuvatulla tavalla.

105 Vuokralle ottajan on käytännön apukeinona sovellettava kappaletta 42 viitekorkouudistuksen vaatiman vuokrasopimuksen muutoksen kirjanpitokäsittelyyn. Tämä käytännön apukeino koskee vain tällaisia muutoksia. Tässä tarkoituksessa vuokrasopimuksen muutos on viitekorkouudistuksen vaatima siinä ja vain siinä tapauksessa, että kumpikin näistä ehdoista täyttyy:

a) muutos on välttämätön viitekorkouudistuksen suorana seurauksena; ja

b) vuokrien uusi määrittämisperuste vastaa taloudellisesti aikaisempaa perustetta (ts. muutoksia välittömästi edeltävää perustetta).

106 Kuitenkin jos viitekorkouudistuksen vaatimien vuokrasopimuksen muutosten lisäksi tehdään muita vuokrasopimuksen muutoksia, vuokralle ottajan on sovellettava tämän standardin soveltuvia vaatimuksia kaikkien samanaikaisesti tehtävien vuokrasopimuksen muutosten, mukaan lukien viitekorkouudistuksen vaatimat muutokset, kirjanpitokäsittelyyn.

...

VOIMAANTULO

...

C1B Elokuussa 2020 julkaistulla asiakirjalla *Viitekorkouudistus – vaihe 2*, joka muutti standardeja IFRS 9, IAS 39, IFRS 7, IFRS 4 ja IFRS 16, lisättiin kappaleet 104–106 sekä kappaleet C20C ja C20D. Yhteisön on sovellettava näitä muutoksia 1.1.2021 tai sen jälkeen alkavilla tilikausilla. Aikaisempi soveltaminen on sallittua. Jos yhteisö soveltaa näitä muutoksia aikaisemmalla kaudella, tästä on annettava tieto.

SIIRTYMÄSÄÄNNÖT

...

Viitekorkouudistus – vaihe 2

C20C Yhteisön on sovellettava näitä muutoksia takautuvasti IAS 8:n mukaisesti lukuun ottamatta kappaleessa C20D esitettyjä poikkeuksia.

C20D Yhteisön ei tarvitse oikaista aiempia kausia kuvastamaan näiden muutosten soveltamista. Yhteisö saa oikaista aiemmat kaudet siinä ja vain siinä tapauksessa, että se on mahdollista käyttämättä jälkiviisautta. Jos yhteisö ei oikaise aiempia kausia, sen on kirjattava aiemman kirjanpitoarvon ja sen tilikauden alun kirjanpitoarvon, johon näiden muutosten soveltamisen aloittamisajankohta sisältyy, välinen erotus kertyneiden voittovarojen alkusaldoon (tai muuhun oman pääoman erään sen mukaan kuin on asianmukaista) sillä tilikaudella, johon näiden muutosten soveltamisen aloittamisajankohta sisältyy.